

praktisk Sag, som Havedyrkningen dog skulde være, kommer an paa; ved et saadant Sag er det ligesaameget om at gjøre, hvormeget en Mand beskæftiger sig med de enkelte Elever, hvilket navnlig har megen Betydning ved Dvelferne, som spille en Hovedrolle i en saadan Mand's Arbejde. Saalænge altsaa denne Underviisning er i sin Udvikling, vilde jeg finde det i sin Orden, at man af hele den samlede Sum, som har været anvendt til Afhjælpring af Mangler i Underviisningen ved Landbohøiskolen, ved at lønne Docenter extra, hvilken Sum, saavidt jeg veed, hidtil har andraget 5000 Rd., gav et personligt Tillæg til dette Diemed's Fremme. Jeg kan ikke tænke mig Andet, end at denne Sum ogsaa maatte kunne anvendes til personlige Tillæg, og der er allerede givet den en saadan Anvendelse; jeg skal blot nævne, at den botaniske Docent har erholdt et personligt Tillæg, fordi han har beskæftiget sig med de egentlig ikke Høiskolen vedkommende Skovbrugs elever, og at ligeledes den zoologiske Docent eller Lector — jeg veed ikke hvilket — ogsaa har faaet personligt Tillæg, fordi han har beskæftiget sig med de samme Elever; altsaa, hvad skulde der være i veien for, dersom Elevantallet blev paaafaldende stort, og Arbejdet virkelig blev betydeligt for denne Mand, da at give ham et personligt Tillæg efter Elevernes Antal af den Sum paa 5000 Rd., som hidtil er bevilget til det mere svævende eller foranderlige Element i Underviisningen? Men jeg finder, at efter hvad der hidtil har været arbejdet i dette Sag, ere de 800 Rd., som have været givne, tilstrækkelig Løn for den Vedkommendes Arbejde. — Dernæst gjorde det ærede Medlem, hvad de to Docenter angik, som der er Tale om at give fast Ansættelse, opmærksom paa; at de havde kongelig Ansættelse, men endnu ikke vare fast ansatte Lærere ved Landbohøiskolen, medens de dog, da den ene havde et frentidigt Hovedsag, og den anden beskæftigede sig heelt igjennem med alle Eleverne, maatte betragtes som ligestillede med de Mand, som havde fast Ansættelse ved Skolen. Jeg skal dertil svare, at dersom man har den Betragtningssmaade, at fast Ansættelse ved Skolen er Borgen for, at en bestandig, ivrig, nidkjær og

udviklet videnskabelig Virksomhed bliver øvet af de Vedkommende, ja, saa er det en anden Sag, saa gjøre man det, saa ansætte man Alle fast, som have Hovedsag, eller som kunne siges paa en vis Maade at være meget nøie knyttede til Høiskolen. Har man derimod en modsat Anskuelse, troer man, at en Videnskabsmand, om han end i sin Ungdom har været nidkjær, sløves med Aarene og let bliver staaende paa et forældet Standpunkt, som ikke længere er tjenligt for en saadan videnskabelig Anstalt, og troer man endelig, at han trods den Dom, man havde om ham, da han begyndte sin Virksomhed, dog i Længden kan vise sig at være mindre skiftet til at være Lærer, naar han siden i Praxis skal vise, hvad han duer til, og at man derfor i Virkeligheden kan komme til at ønske ham fjernet — hvis man har denne Anskuelse af Lærervirksomheden ved en saadan Anstalt, da troer jeg, man maa dele min Anskuelse og ønske, at slet ingen fast Ansættelse af nogen Lærer finder Sted.

Indenrigsministeren: Jeg vil ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Lærere ved Landbohøiskolen skulle have fast Ansættelse eller ikke, og heller ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Begrænsning med Hensyn til Docenten i Havedyrkning, som findes, skulde hæves eller ikke; thi disse Spørgsmaal ere jo forelagte det ærede Thing under et andet Lovforslag, som allerede er passeret Thinget til 1ste Behandling og nu beroer i et Udvalg. Det forekommer mig naturligt, at disse Punkter afgjøres der; i ethvert Tilfælde er Afgjørelsen der sandsynligvis nærmere end ved Behandlingen af dette Lovforslag. Der er imidlertid under Discussionen fremkommet nogle almindelige Bemærkninger, navnlig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah), om, at Lærerne ved Landbohøiskolen overhovedet ikke skulde have fast Ansættelse. Det ærede Medlem vil vide, at jeg paa flere Punkter og i flere andre Retninger allerede selv har gjort Forslag om, at de nuværende kongelige Ansættelser skulle bortfalde og erstattes ved Bestillingsmænd, men paa dette Punkt troer jeg ikke, at det vilde være rigtig